

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΠΓΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΛΠ

Η Ομάδα Εργασίας του Μεσογειακού ΠΓΣ, που συνεκλήθη στη Μάλτα στις 20 Σεπτεμβρίου 2011, με σκοπό να εξετάσει την πρόταση Κανονισμού για την ΚΑΛΠ που παρουσιάστηκε στις 13 Ιουλίου 2011, συζήτησε τις δυσκολίες τις οποίες ενδεχομένως να παρουσιάσει η αναφερθείσα πρόταση στην ιδιότυπη κατάσταση της Μεσογείου, αναβάλλοντας για άλλη συνάντηση τη συζήτηση ως προς τις γενικότερες πτυχές.

Κατά τη διάρκεια της συνάντησης εντοπίστηκαν τα ακόλουθα ευαίσθητα σημεία και εκφράστηκαν για καθένα από αυτά απόψεις και προτάσεις, προσδοκίες και συστάσεις (με έντονους χαρακτήρες), που αναφέρονται παρακάτω:

- **Μέγιστη βιώσιμη απόδοση (MSY):** ο ορισμός της MSY όχι βάσει των μεμονωμένων αποθεμάτων, όπως στις θάλασσες της Βόρειας Ευρώπης, αλλά του μίγματος αλιευμάτων που προέρχονται από διάφορα είδη αλιείας – κυρίως της τράτας βυθού – αναμφισβήτητα παρουσιάζει στην περίπτωση της Μεσογείου μεγαλύτερες δυσκολίες και περιθώρια αβεβαιότητας. Ακόμα περισσότερο δε αν ληφθεί υπόψη η έλλειψη στοιχείων αναφορικά με την κατάσταση των πόρων (βλ. επίσης την πρόσφατη ανακοίνωση κατά τη διάρκεια του workshop που έλαβε χώρα στις Βρυξέλλες στις 8 Σεπτεμβρίου) με την εξαίρεση λίγων μόνο περιοχών. Η κατάσταση της Μεσογείου είναι πράγματι εξαιρετικά διαφορετική από εκείνη που καταγράφεται σε άλλες ευρωπαϊκές λεκάνες, όπου μεμονωμένα αποθέματα παρακολουθούνται από το Διεθνές Συμβούλιο Εξερεύνησης της Θάλασσας (ICES) και άλλα ινστιτούτα στα πλαίσια των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (tac) και των ποσοτώσεων, με στόχο τον προσδιορισμό των ετήσιων αλιευτικών δυνατοτήτων για τα διαθέσιμα προς αλίευση είδη. Η ομάδα εργασίας θεωρεί ότι η επίτευξη της MSY το 2015 – όσο επιθυμητή κι αν είναι – θα αποτελούσε ένα στόχο φιλόδοξο ακόμη και στην περίπτωση των βόρειων και δυτικών λεκανών της ΕΕ, πόσω μάλλον στην περίπτωση της Μεσογείου, όπου θα ήταν μάλλον ανέφικτη. Ο κίνδυνος ενός υπέρμετρα φιλόδοξου ορισμού ανά ομάδες ειδών, που έως σήμερα δεν έχει επιχειρηθεί στην ιστορία της ΚΑΛΠ, ενδέχεται να επιφέρει διάφορες συνέπειες είτε για τα σχέδια διαχείρισης των μεικτών τύπων αλιείας που βρίσκονται ήδη σε στάδιο υλοποίησης ή έγκρισης, είτε για άλλα μέτρα που προβλέπει η πρόταση Κανονισμού (π.χ. την αξία των μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων). **Συνεπώς το ΠΓΣ για την Μεσόγειο προτείνει, πάντα με γνώμονα το στόχο επίτευξης της MSY – που υπογραμμίζεται ότι στη Μεσόγειο πρέπει να οριστεί ανά ομάδες ειδών που μεταβάλλονται ανάλογα με την εποχή και ανά ζώνη στα πλαίσια των διάφορων συστημάτων αλιείας – να τηρηθεί ένα περιθώριο ευελιξίας σε ό,τι αφορά στο χρονικό όριο του 2015. Πέραν αυτού, θα είναι αναγκαία μία περίοδος πειραματισμού έτσι**

ώστε να εντοπιστούν τα μέτρα και οι κατάλληλες παρεμβάσεις προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος και να διαπιστωθεί η εφαρμοσιμότητά του και τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί.

- **Περιφερειακή αποκέντρωση:** η έλλειψη ενός πλαισίου περιφερειοποιημένης διακυβέρνησης που παρατηρείται στην πρόταση μεταρρύθμισης καθιστά την προβλεπόμενη διαδικασία προσαρμογής στις διάφορες ιδιότυπες μεσογειακές πραγματικότητες ατελή και δυσχερή, ενώ ταυτόχρονα μειώνει τα περιθώρια ευελιξίας και προσαρμογής κατ'αρχήν κοινών μέτρων. Η Ομάδα εργασίας θεωρεί ότι τα πολυετή σχέδια διαχείρισης συνιστούν μια ικανοποιητική απάντηση στην ανάγκη μιας διαχείρισης προσαρμοσμένης στις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στις ευρωπαϊκές θάλασσες και **προτείνει αυτά να εξελιχθούν επιτρέποντας μια ευρύτερη συμμετοχή των ενδιαφερομένων που είναι οργανωμένοι σε φορείς εκπροσώπησης χωρίς να περιορίζεται η δυνατότητα της σχετικής πρότασης μόνο στα κράτη μέλη.**
- **Απορρίψεις:** ο στόχος εξάλειψης των ανεπιθύμητων αλιευμάτων – συμπεριλαμβανομένων τόσο των μη εμπορεύσιμων ειδών όσο και των ειδών κάτω του επιτρεπόμενου μεγέθους – συνεπάγεται διάφορες δυσκολίες στο χώρο της Μεσογείου. Το μίγμα των ειδών που αποτελούν αντικείμενο αλίευσης ποικίλλει ως προς τη σύνθεση και τα μεγέθη ανά ζώνη και εποχή του χρόνου, επιφέροντας αναπόφευκτα μεγάλες ποσότητες ανεπιθύμητων αλιευμάτων, που διαφοροποιούνται ανάλογα με το χρόνο και τον τόπο. Σε αυτό το πλαίσιο, η υποχρέωση διατήρησης στο πλοίο και εκφόρτωσης στο λιμάνι όλων των μεσογειακών βενθοπελαγικών ιχθυοπληθυσμών το αργότερο από τον Ιανουάριο 2016, όπως προβλέπεται στο άρθρ. 15 της πρότασης Κανονισμού, είναι ανέφικτη για δύο λόγους:
  - 1) **διατήρηση στο πλοίο:** όπου και όποτε η αλίευση ανεπιθύμητων βενθοπελαγικών ιχθύων είναι σημαντική (λόγω είδους ή μεγέθους), η αποθήκευσή τους στο πλοίο επιφέρει την κατάληψη χώρων που συνήθως είναι απαραίτητοι για την ομαλή λειτουργία κάθε σκάφους, πολύ περισσότερο για τα σκάφη μικρών διαστάσεων. Σε αυτό το εμπόδιο θα πρέπει απαραίτητα να συνυπολογίζονται, για τα αλιευτικά σκάφη που προβαίνουν σε εξόδους περισσότερων ημερών, οι απαιτούμενοι ψυκτικοί θάλαμοι που θα μειώναν επιπλέον τη χωρητικότητα αποθήκευσης του προϊόντος προς πώληση και θα επέφεραν την αναγκαστική επιστροφή στο λιμάνι συχνότερα απ'ό,τι συνήθως, με την παρεπόμενη επιβάρυνση από άποψη νεκρού χρόνου, μεγαλύτερων αποστάσεων και άμεσου και έμμεσου κόστους (καύσιμο, πλήρωμα κ.τ.λ.)
  - 2) **εκφόρτωση στα λιμάνια:** επί του παρόντος δεν υπάρχουν ούτε δομές ούτε τεχνικο-οικονομικοί φορείς για την καταγραφή, διατήρηση και μεταφορά του προϊόντος ανάλογα με τις διάφορες χρήσεις που προβλέπονται από την πρόταση (μη ανθρώπινη κατανάλωση των ιχθύων κάτω του επιτρεπόμενου μεγέθους και το υπόλοιπο για φιλανθρωπικούς σκοπούς). Η ανέγερση ειδικών προς αυτό το σκοπό δομών προϋποθέτει την ύπαρξη επενδύσεων, τη συμμόρφωση με τις τεχνικο-γραφειοκρατικές διαδικασίες που προβλέπονται για οποιαδήποτε ανάλογη ενέργεια σε λιμενική περιοχή, καθώς και τη διαχείριση από μέρους χρηματοδοτούμενων φορέων, δεδομένου ότι το προϊόν που αποτελείται από ανεπιθύμητα αλιεύματα δε θα είναι εμπορεύσιμο (εξαιρετικά αβέβαιη η δυνατότητα πώλησης ιχθύων κάτω του επιτρεπόμενου μεγέθους προς ανθρώπινη κατανάλωση). Επιπλέον η διάθεση του εν λόγω προϊόντος ως ειδικού τύπου απορριμμάτων θα ήταν ιδιαίτερα επαχθής. Η λύση της ανάθεσης όλων αυτών των ενεργειών στις Οργανώσεις Παραγωγών, όπως υποδεικνύεται από την πρόταση μεταρρύθμισης της ΚΟΑ (Κοινής Οργάνωσης Αγορών) δε φαίνεται εφικτή για τους ίδιους λόγους και ελλείπει εξειδικευμένων φορέων και δομών εδάφους, η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρ. 15 δε θα μπορεί ποτέ να τηρηθεί, δεδομένων και των προβλημάτων που περιγράφηκαν στην προηγούμενη παράγραφο (διατήρηση στο πλοίο). Και όλ' αυτά, χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι βιολογικό υλικό θα οδηγείται στην απόρριψη αντί να τίθεται και πάλι σε κυκλοφορία στο φυσικό του περιβάλλον.

Για την επίτευξη του κοινού στόχου να μειωθούν σημαντικά οι απορρίψεις στη θάλασσα η Ομάδα εργασίας προτείνει την αντιμετώπιση των αναφερθέντων τεχνικο-οικονομικών προβλημάτων σε τοπικό επίπεδο μέσω πιλοτικών δράσεων κυρίως σε ότι αφορά την μεγαλύτερη επιλεκτικότητα των εργαλείων αλιείας, που να αντλούν επαρκείς και εξειδικευμένους πόρους από το νέο Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας. Οι πιλοτικές δράσεις θα μπορούσαν ενδεχομένως να αποκτήσουν υποχρεωτικό χαρακτήρα, και από άποψη χρονοδιαγράμματος, και επί τη βάσει αυτών να καθορίζονται μέτρα που θα ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης ή σε συγκεκριμένο Κανονισμό. Συνιστάται επίσης να διευκρινιστεί οριστικά εάν τα ανεπιθύμητα αλιεύματα περιλαμβάνουν μόνο είδη ιχθύων (οστεϊχθύες και χονδριχθύες) ή και άλλους οργανισμούς (εχινόδερμα, φύκια κ.τ.λ.) που αποτελούν την υπό φυσιολογικές συνθήκες συλλεγόμενη από τις μηχανότρατες βιομάζα. Σημειώνεται εξάλλου ότι στις αρχικές δηλώσεις της ΕΚ αναφορικά με το εν λόγω ζήτημα η λεκάνη της Μεσογείου είχε δημόσια εξαιρεθεί από βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις, ενώ είχε προβλεφθεί η υλοποίηση διάφορων πιλοτικών δράσεων για την κατάλληλη αντιμετώπιση των τεχνικών και οικονομικών προβλημάτων εφαρμογής του μέτρου, που αντιθέτως σήμερα σημειώνεται πρόθεση να καταστεί υποχρεωτικό.

- **Σύστημα μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων (ΜΑΠ):** Σε αυτό το σημείο η ομάδα εργασίας δε μπορεί παρά να θυμίσει και να τονίσει την έντασή της στην εφαρμογή του συστήματος στη Μεσόγειο, όπως αυτή εκφράστηκε από τη συντριπτική πλειοψηφία των Οργανώσεων Αλιείας και το σύνολο των ΜΚΟ που συμμετείχαν στο στάδιο διαβούλευσης για τη μεταρρύθμιση. Μερικές από αυτές εκφράζουν σήμερα μία θετική άποψη για τις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις μόνον υπό το φως της ανακοινωθείσας κατάργησης των κινήτρων για οριστική διακοπή. Στην ατυχή αυτή περίπτωση, το σύστημα των ΜΑΠ θα μπορούσε σύμφωνα με την γνώμη ορισμένων να προβλέψει μία αξία υποκατάστασης που θα μπορούσε να προσελκύσει κεφάλαια στον κλάδο, καθορίζοντας σε αυτό το πλαίσιο ένα σύστημα αποτελεσματικής ρύθμισης. Σε κάθε περίπτωση, η γενική αντίρρηση δεν κατέστη σαφής στο έγγραφο της ΕΕ για την διαβούλευση και πολύ λιγότερο στην πρόταση κανονισμού. **Διατυπώνεται η ευχή στην διαπραγμάτευση που προτείνεται πριν από την οριστική υιοθέτηση από το Συμβούλιο και μετά από το Κοινοβούλιο, να μπορέσουν να ληφθούν υπόψη οι ειδικές συνθήκες της Μεσογείου αφήνοντας στα κράτη μέλη την απαιτούμενη διακριτική ευχέρεια όχι μόνο στο πεδίο της αλιείας μικρής κλίμακας, αλλά και ως προς την υιοθέτηση ολόκληρου του μέτρου.** Τούτου δοθέντος, η εφαρμογή του συστήματος μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων (ΜΑΠ) παρουσιάζει στη Μεσόγειο κάποιες δυσκολίες εφαρμογής, που υπερβαίνουν τους συχνά αναφερόμενους κινδύνους συγκέντρωσης των παραχωρήσεων σε λίγες ισχυρότερες οικονομικά ομάδες. Αυτοί οι κίνδυνοι αφορούν, καταρχάς, στον ίδιο τον ορισμό της «παραχώρησης» που, ανεξάρτητα από τις νομικές διαστάσεις, στη Μεσόγειο δε μπορεί να αναφέρεται σε ποσοστά που κατανέμονται σε επιχειρήσεις ή αλιευτικά σκάφη (εξαιρούμενου του ερυθρού τόνου), αλλά θα πρέπει απαραίτητα να αναφέρεται – όπως επανειλημμένως έχει δηλώσει η ίδια η ΕΚ – σε μέτρο αλιευτικής προσπάθειας που μένει να προσδιοριστεί. Πρόκειται για ένα ιδιαίτερα κρίσιμο ζήτημα στο οποίο η Ομάδα εργασίας εκφράζει έντονο προβληματισμό δεδομένων των διαφορετικών πιθανών ερμηνειών που μπορούν να αποδοθούν στις διατάξεις των Άρθρων 28 (Κατανομή μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων) και 29 (Κατανομή ατομικών αλιευτικών δυνατοτήτων) όσο αφορά στη Μεσόγειο.

Σύμφωνα με το Άρθρο. 28 (παράγραφος 2) *“Κάθε κράτος μέλος κατανέμει μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις με βάση διαφανή κριτήρια, για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων για τα οποία κατανέμονται αλιευτικές δυνατότητες δυνάμει του άρθρου 16, ... Για την κατανομή μεταβιβάσιμων*

αλιευτικών παραχωρήσεων που αφορά σε μεικτούς τύπους αλιείας, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν την πιθανή σύνθεση των αλιευμάτων των σκαφών που συμμετέχουν στον εν λόγω τύπο αλιείας» (παραγράφος 3). Σύμφωνα με το Άρθρ. 29 “Τα κράτη μέλη κατανέμουν ατομικές αλιευτικές δυνατότητες σε κατόχους μεταβιβάσιμων αλιευτικών παραχωρήσεων, κατά το άρθρ. 28, με βάση τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται σε σχέδια διαχείρισης που έχουν εγκριθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρ. 19 του κανονισμού ΕΚ αριθ. 1967/2006».

Αν από αυτό απορρέει ότι στη Μεσόγειο μια ΜΑΠ θα κατανέμεται σε κάθε σκάφος απλά με τη δήλωση του ή των ειδών διαθέσιμων για αλίευση χωρίς ποσοτικά και μετρήσιμα στοιχεία σχετικά με την καταβαλλόμενη αλιευτική προσπάθεια (επί παραδείγματι: GT x Kw x δραστηριότητα) ή την ποσότητα του προϊόντος που είναι διαθέσιμο για αλίευση ανά είδος ή μίγμα ειδών και μόνο στη συνέχεια, δυνάμει του Άρθρ. 29, θα κατανέμονται οι ποσότητες διαθέσιμες προς αλίευση «με βάση τις αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται στα σχέδια διαχείρισης ...», το ΠΓΣ για την Μεσόγειο θεωρεί ότι:

Α) στην περίπτωση κατανομής της καταβαλλόμενης αλιευτικής προσπάθειας σε κάθε σκάφος, οι ενδεχόμενοι περιορισμοί της συνιστώσας «δραστηριότητα» σε σχέση με την ικανότητα – εάν αυτή δεν έχει δεόντως προσδιοριστεί – δύνανται να υπονομεύσουν την αξία της ΜΑΠ ή να μειώσουν την αποδοτικότητα της δραστηριότητας των επιχειρήσεων.

Β) αν δεν κατανεμηθεί στα σκάφη η καταβαλλόμενη αλιευτική προσπάθεια, αλλά μόνο η ένδειξη των ειδών διαθέσιμων προς αλίευση, η ΜΑΠ δε θα είναι αξιοποιήσιμη στην αγορά, παρά μόνο μετά την κατανομή των αλιευτικών δυνατοτήτων στις μεταβιβάσιμες αλιευτικές παραχωρήσεις. Σε αυτό το σημείο το Άρθρ. 29 παραπέμπει στις αλιευτικές δυνατότητες που έχουν κατανεμηθεί στα κράτη μέλη (με μοναδικό ετήσιο μερίδιο για τη Μεσόγειο τον ερυθρό τόνο) ή προσδιορίζονται στα πολυετή σχέδια διαχείρισης, που δεν έχουν έως τώρα προβλέψει για τη Μεσόγειο την απόδοση μεριδίων ούτε ανά μεμονωμένα είδη ούτε ανά ομάδες ειδών

Γ) αν σύμφωνα με το Άρθρ. 28 τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν και στη Μεσόγειο ένα σύστημα ΜΑΠ εντός της 31^{ης} Δεκεμβρίου 2013 και αν οι παραχωρήσεις αυτές πρέπει να ενεργοποιήσουν μια αγορά, πρέπει είτε να κατανεμηθεί μια αλιευτική προσπάθεια πριν από την αναφερθείσα ημερομηνία (σημείο i παραπάνω), είτε να εγκριθούν πολυετή σχέδια διαχείρισης (σημείο ii παραπάνω) που να βασίζονται πράγματι στη θέσπιση ενός συστήματος Συνολικών Επιτρεπόμενων Αλιευμάτων και Μεριδίων ανά είδος ή ομάδα ειδών για τη Μεσόγειο, υπόθεση αμφισβητήσιμη και περίπλοκη που δεν έχει ποτέ έως σήμερα διατυπωθεί, με ελάχιστες ή μηδενικές επιστημονικές προϋποθέσεις αποτελεσματικότητας και αμφίβολη διαχειριστική σκοπιμότητα

Δ) αν η προοπτική που έχει αποφασιστεί για τη Μεσόγειο είναι εκείνη των πολυετών σχεδίων διαχείρισης, η διπλή δυνατότητα που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του Άρθρ. 29 είναι αδικαιολόγητη (αλιευτικές δυνατότητες που κατανέμονται στα κράτη μέλη ή καθορίζονται στα σχέδια διαχείρισης) με την εξαίρεση του ερυθρού τόνου.

Ε) παραμένουν άλυτα και παραπέμπονται εξ ολοκλήρου στα κράτη μέλη τα προβλήματα που σχετίζονται με την προφύλαξη από φαινόμενα κερδοσκοπίας, την υπερβολική συγκέντρωση των ΜΑΠ στα χέρια λίγων οικονομικά ισχυρότερων ομάδων, την υπεράσπιση της αλιείας μικρής κλίμακας. Πράγματι η διαβεβαίωση ότι παραχωρήσεις και αγορές ΜΑΠ θα υλοποιούνται βάσει του ενδιαφέροντος και της ελεύθερης βούλησης των επιχειρήσεων δεν επαρκεί, δεδομένης της ευπάθειας και της δανειακής επιβάρυνσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, των πιέσεων που ασκούνται στην αγορά των προϊόντων αλιείας, των αυξημένων δυσκολιών που επιφέρει η γενικευμένη οικονομική κρίση. Η δυνατότητα επέκτασης του συστήματος ΜΑΠ, που έχει αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών, στο πεδίο της αλιείας μικρής κλίμακας ενδέχεται υπό αυτό το πρίσμα να επιτρέψει την υλοποίηση των σεναρίων που αρκετά μέρη κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης απεύχονταν, περί

εξαφάνισης της αλιείας μικρής κλίμακας – και μαζί με αυτήν του κοινωνικής και πολιτιστικής προστιθέμενης αξίας και της παραοικονομίας – από τις παράκτιες περιοχές

ΣΤ) Η σχετική σταθερότητα που φαίνεται να διασφαλίζεται με τη δυνατότητα ανταλλαγών στο εσωτερικό των κρατών μελών ουσιαστικά ακυρώνεται από τα περιθώρια που αφήνει ανοιχτά η παράγραφος 2 του Άρθρ. 31. Επιπλέον η υφιστάμενη μικτή κυριότητα εταιρειών ή συνπλοιοκτησία από μέρους φυσικών ή νομικών προσώπων διαφορετικών κρατών μελών ή τρίτων χωρών εκθέτει το σύστημα των ΜΑΠ σε διαδικασίες διεθνοποίησης των παραχωρήσεων.

Το ΠΓΣ για την Μεσόγειο προσδοκά μια επανεξέταση του θέματος της θέσπισης του συστήματος των ΜΑΠ στη Μεσόγειο και μιας ενδεδειγμένης αξιολόγησης των κρίσιμων πτυχών που αναφέρθηκαν παραπάνω και που θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με τη βοήθεια της επιστημονικής έρευνας, της Γενικής Επιτροπής της Αλιείας για τη Μεσόγειο (ΓΕΑΜ) και με ευρεία συζήτηση με τους ενδιαφερόμενους φορείς ακόμη και μέσα από εξειδικευμένα εργαστήρια (workshops), λαμβάνοντας μεταξύ των άλλων υπόψη ότι υπάρχει κίνδυνος οι ΜΑΠ να αποτελέσουν το μοναδικό σημείο αναφοράς για τα πιστωτικά ιδρύματα αξιολόγησης των επιχειρήσεων. Δευτερευόντως, το ΠΓΣ για την Μεσόγειο προτείνει την αξιολόγηση της πιθανότητας υιοθέτησης στη Μεσόγειο ενός συστήματος ΜΑΠ που θα αναθέτει τη διαχείριση των παραχωρήσεων κυρίως στα κράτη μέλη κι όχι στην αγορά, θυμίζοντας ότι η ευρεία πλειοψηφία του Μεσογειακού ΠΓΣ είχε ήδη ζητήσει η υιοθέτηση του συστήματος των μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων στη Μεσόγειο να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των μεμονωμένων κρατών μελών όχι μόνο στο βαθμό που αφορά στην εφαρμογή του στο πεδίο της αλιείας μικρής κλίμακας.

Σε περίπτωση υιοθέτησης της ΜΑΠ κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή μίας προϋπόθεσης εφαρμογής που θα υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να συμμορφώνονται με τα προβλεπόμενα από τους νόμους κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλειας στα πλαίσια των εθνικών συλλογικών συμβάσεων. Σε ότι αφορά αυτό το θέμα και στα πλαίσια μίας μεγαλύτερης σαφήνειας του νέου χρηματοδοτικού εργαλείου που προβλέπεται για τις χώρες μέλη και που αποσκοπεί στην άμβλυνση των κοινωνικών επιπτώσεων, θα πρέπει να υπάρξει και μία ανάλογη προϋπόθεση εφαρμογής που θα προβλέπει την οικονομική στήριξη των πληρωμάτων σε περίπτωση διακοπής της εργασίας τους.

- **Ο ορισμός της αλιείας μικρής κλίμακας είναι ένα επιπρόσθετο αδύναμο σημείο της πρότασης Κανονισμού που η ίδια η Επιτροπή σε ειδικές συνεδριάσεις και σεμινάρια είχε επανειλημμένως δηλώσει ότι επιθυμούσε να τροποποιήσει, εν όψει ενός πιθανού καθεστώτος διαφοροποιημένης διαχείρισης. Η υιοθέτηση του ορισμού της αλιείας μικρής κλίμακας μόνο βάσει της παραμέτρου των 12 μέτρων, όπως περιέχεται στην πρόταση κανονισμού, υποδεικνύει ότι η Επιτροπή αρνείται να καθορίσει ένα καταλληλότερο σύστημα αναγνώρισης μέσω της αξιολόγησης των διάφορων εμπλεκόμενων παραμέτρων (αλιευτική ικανότητα (Gt, Kw), αλιευτική προσπάθεια, αλιευτικά εργαλεία, αριθμός ημερών στη θάλασσα ανά έτος, διάρκεια εξόδων στη θάλασσα, παρουσία στο πλοίο εταίρων-εργαζόμενων συνεταιριστικών εταιρειών ή του ιδιοκτήτη, αριθμός μελών του πληρώματος, απόσταση από την ακτή, τύπος σκάφους, μήκος, κεφαλοποίηση των επιχειρήσεων). Αν η μεσογειακή αλιεία μικρής κλίμακας δεν οριστεί με τρόπο καταλληλότερο, θα ανακύψουν αναπόφευκτα προβλήματα στη διαχείριση των διάφορων μέτρων που προτείνονται από τη μεταρρύθμιση καθώς και των ρυθμίσεων που στο μέλλον θα προβλέπονται σχετικά με το χρηματοδοτικό μέσο. Το ΠΓΣ για την Μεσόγειο προτείνει την επανεκκίνηση της διαβούλευσης και την υιοθέτηση ενός ορισμού για την αλιεία μικρής κλίμακας πιο πρόσφορου για τις παράκτιες πραγματικότητες.**

- **Πολυετή σχέδια διαχείρισης, τεχνικά μέτρα και μεταρρύθμιση:** το ΠΓΣ για την Μεσόγειο , επιπλέον, πιστεύει στην αποτελεσματικότητα της πολιτικής των πολυετών σχεδίων και των τεχνικών μέτρων για την επίτευξη του στόχου των μέγιστων βιώσιμων αλιευμάτων και εκφράζει έντονη ανησυχία ως προς τη συνεχή τάση τροποποίησης ή εισαγωγής νέων τεχνικών μέτρων ή τροποποίησης των στόχων και προσθήκης μέτρων, πριν καν τα ήδη εγκεκριμένα και σε φάση υλοποίησης σχέδια και τα ήδη ισχύοντα τεχνικά μέτρα καταφέρουν να αναπτύξουν αποτελέσματα και να παράγουν μετρήσιμες επιπτώσεις. Σε αυτό το σημείο υπογραμμίζεται ότι το ήδη επίπονο στάδιο συμμόρφωσης της ευρωπαϊκής μεσογειακής αλιείας με τα πρότυπα που τέθηκαν σε ισχύ από την 1^η Ιουνίου 2010 και τον Κανονισμό για τον έλεγχο αποτελεί μια ουσιαστική εν εξελίξει διαδικασία με παρεπόμενες επιπτώσεις και δυσκολίες που εκτείνονται από τα συστήματα αλίευσης μέχρι τις αγορές και ότι δύσκολα θα γινόταν κατανοητή και αποδεκτή από τις επιχειρήσεις η υιοθέτηση πρόσθετων προτύπων και τροποποιήσεων πριν τη σταθεροποίηση του ισχύοντος συστήματος. Πέραν αυτού, η εφαρμογή τους παρουσιάζει ιδιαίτερες δυσκολίες στην Μεσόγειο, όπου λαμβάνει χώρα εποχιακή και πολλαπλών ειδών και όπου ενώπιον των 7 χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχουν 14 εξωκοινοτικές χώρες που δεν υπόκεινται στους ίδιους κανόνες. Θα πρέπει συνεπώς να οριστεί ποια θα είναι τα αποθέματα που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διαχείρισης καθώς και σε ποια μορφή, προκειμένου να μην δημιουργηθούν ανισότητες στο εσωτερικό της λεκάνης της Μεσογείου.
- **Ρόλος των ΠΓΣ:** εν όψει της νέας και ουσιαστικότερης αποστολής που η μεταρρύθμιση επιφυλάσσει στα ΠΓΣ, η Ομάδα Εργασίας πιστεύει ότι το τρέχον πλαίσιο είναι περιοριστικό και μη εξαντλητικό και **ελπίζει σε μια ενίσχυση του ρόλου των συμβουλευτικών επιτροπών και μια ευρύτερη ανάμειξη στη μεταρρυθμιστική διαδικασία**. Εκφράζεται η ευχή να ληφθεί υπόψη η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που υπεβλήθη στις 25 Μαρτίου 2009. Στην έκθεση αυτή γίνεται αναφορά στην Κοινή Αλιευτική Πολιτική και διατυπώνεται το αίτημα να αυξηθούν σε σημαντικό βαθμό ο ρόλος, οι ευθύνες και η λειτουργία του ΠΓΣ.
- **Χρηματοδοτικό μέσο: τέλος, το ΠΓΣ για την Μεσόγειο , εν όψει της παρουσίασης του εγγράφου που αναφέρεται στο χρηματοδοτικό μέσο, ελπίζει να μη διακοπεί αιφνιδίως η συνεισφορά στη διάλυση του στόλου, προτείνοντας σχετικά την εφαρμογή μιας στρατηγικής *phasing out* (σταδιακής εξάλειψης) που θα συνδυαστεί με τη στρατηγική των τοπικών εθνικών σχεδίων διαχείρισης και, εφόσον επιβεβαιωθεί στην τελική απόφαση, με το σύστημα των μεταβιβάσιμων παραχωρήσεων.**

*Το WWF, διαφωνώντας συνολικά με την πρόταση γνωμοδότησης, απέστειλε τα παρακάτω σχόλια: Το WWF θεωρεί ότι μία απλή «αντίρρηση» στην γνωμοδότηση του ΠΓΣ για την Μεσόγειο, θα απείχε κατά πολύ από το να απεικονίσει τις συζητήσεις που έλαβαν χώρα κατά την συνάντηση. Το WWF συμφωνεί απόλυτα σε ότι αφορά τα παρακάτω σημεία:

- την σημασία της εφαρμογής πολυετών διαχειριστικών προγραμμάτων σε επίπεδο αλιείας ως βασικό μέσο για την επίτευξη της περιφερειοποίησης. Συμφωνεί ότι υπάρχει ανάγκη να διευκρινιστεί η συμμετοχή των ενδιαφερομένων στην διαδικασία ανάπτυξης και εφαρμογής αυτών των διαχειριστικών προγραμμάτων μέσω υποχρεωτικών «επιτροπών συν-διαχείρισης».
- τον προβληματισμό που εξέφρασε το ΠΓΣ για την Μεσόγειο ως προς την υποχρέωση εκφόρτωσης όλων των αλιευμάτων. Η εξάλειψη των απορρίψεων και των παραλιευμάτων θα πρέπει να εξεταστεί κατά περίπτωση μέσα από την υιοθέτηση πιο επιλεκτικών μέτρων και στα πλαίσια ενός πολυετούς προγράμματος.
- Τον προβληματισμό του ΠΓΣ για την Μεσόγειο σε ότι αφορά τα ΜΑΠ. Το WWF πιστεύει ότι τα αλιευτικά σκάφη της Ευρώπης είναι διαφορετικά και απαιτούν περισσότερες επιλογές από ότι το μεμονωμένο μέσο των ΜΑΠ.
- Είναι δύσκολο να δοθεί ένας σωστός ορισμός της αλιείας μικρής κλίμακας.
Σε κάθε περίπτωση, το WWF θεωρεί ότι η βιομάζα των αποθεμάτων πάνω από το επίπεδο MSY, θα πρέπει να επιτευχθεί εντός του 2015

